

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

„RDEČI PRAPOR“ velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 ltr, v Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemčiji četrtletno 36 igsl. K; v Ameriki polletno 1 dolar.

GLASILO KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Čenjenim naročnikom!

Od mnogih strani nam prihajajo pritožbe naših cenjenih naročnikov, da ne prejema redno ali pa sploh ne našega lista. Po vestnem poizvedovanju smo prišli na sled zločinski roki, ki je tako drzna, da vrši to nesramno početje.

Tudi to pot so socializdajalci, ki se poslužujejo teh bojnih sredstev, da se plazijo po poštini uradih in ukazujejo poštini nastavljenecem, da vračajo naš list proti volji naročnikov in v njihovo in našo škodo.

Vedno smo dejali: »Po dejanjih jih boste sodili!« in prav smo imeli. Kajti zopet nam dejstva potrjujejo našo prejšnjo trditev, da socialpatrijotu ni nobeno sredstvo preizkušeno, da se ga ne bi poslužil v svoje nemoralne namene.

Proti tem kvarnim plodovom socialpatrijotske vzgoje smo vložili ovadbe na pristojna državna pravdnikstva.

Tudi nam je pošteno in brzojavno ravnateljstvo obljubilo, da bo ukrenilo vse potrebno v svrhu rednega dostavljanja.

Cenjenim naročnikom prilagamo položnice v svrhu prispevkov za pomoč stavkujočim rudarjem.

Stavka 10 tisoč slovenskih rudarjev.

Mir in red vodi stavko, ki jo je vsilila brezsrčnost tujih in domačih podjetnikov ubogemu rudarju.

Onemogla je izmučena roka, zastali so stroji in onemeli temni rovi. Skozi to tišino in mir gre ena misel in volja, volja zmage.

Popolna je solidarnost in enodušnost stavkujočih, nezlomljiv je sklep stavkujočih, vztrajati do zadnjega diha, do zmage.

Da pokažejo, da izvira stavka iz sile, bede in potrebe, ne pa iz trmo-glavosti ali nagajivosti, je organizirano delavstvo samo določilo sodruge, ki vzdržujejo obrat električne centrale, vodnih sesalk, ki sesajo vodo iz jam. Tudi rudniške konje hranijo sodrugi. Docela nasprotno je obnašanje premogokopne družbe. Zaprla je rudniško skladišče za živila, da izstrada rudarje.

Ta vzorni red in mir moti rožljanje orožja, bajonetov, pušk in ostrog. Žalostno dejstvo, da mora jugoslovanski vojak ščititi nemškega kapitalista, zatiralca našega in srbskega naroda. To črno dejstvo potrjuje našo trditev, da so vse narodne vojske, orožništvo in policija itd. v službi internacionalnega kapitalizma.

Toda rudarje ne moti niti rožljanje orožja niti provokacije birokracije. Ogorčeno je le, da je časopisje prezirajoč njegov bedni položaj že prvi dan stopilo na stran kapitalistov in hotelo oblatiti stavko kot politično gibanje.

Toda vse to nerazumevanje neskončne bede rudarja, vse početje buržoazije ne moti delavca v trdnem in odločnem sklepu do zmage.

Božič in Ustavotvorna Skupščina.

Božič je priprostemu človeku čas mehkih občutkov in prijetnih misli. Dete v bornih jaslih, tesar oče in skrbna mati brez doma in blagostanja. V mestu razkošna gospoda in samopašni Herod, ki streže siroti po življenju.

Ganljiva slika naših dni.

Pohlevno dete raste v odločnega moža, ki gre za svojo vero v boj proti uglednim in mogočnim, pismarjem in farizejem; za svoje prepričanje gre v mučeniško smrt. Kratko življenje, a polno zatajevanja, čistote in neupogljivega poguma. Vzor in nauk proletarcu.

Pohlevni naš narod je te dni v težke misli zatopljen, ker gleda pogreb svojih nad. Sedmo leto sedi skrb za pečjo in jaslice je ne preženo.

Pismarji in farizeji so mu ugrabili voljo in jo pribili na križ. Strgali so ji odelo — pravico — in sedaj vladajo zanjo.

Solnce je zatemnelo na Tvojem nebu, Ti revni, bori narod!

Ujedinjenje Komunistične Stranke Nemčije.

Na kongresu ujedinjenja od 4. do 7. t. m. v Berlinu se je zgodilo to, kar se preje zaradi škodljivega upliva ideologije II. internacionale, s katero so nemški socialpatrijotje in centrumaši zastrupljali proletarijat v Nemčiji, ni moglo zgoditi. Zgodilo se je, da je ogromen del nemškega proletarijata z besedo in dejanjem obsodil Noskejeve, Scheidemanove in Kautskijske socializdajalce, obrnil hrbet njim in II. internacionali in na podlagi sklepov kongresa v Halle izvršil svojo prvo veliko zgodovinsko nalogo: organiziral se je v Ujedinjeno Komunistično Stranko Nemčije. S tem ujedinjenjem je zarezal proletarijat Nemčije v politično in ekonomsko situacijo strugo, po kateri bo odslej tekla revolucionarna borba nemškega proletarijata. Nad 100.000 organiziranih članov Komunistične stranke se združuje z okoli 600.000 organiziranimi člani Neodvisne Stranke Nemčije. S tem postaja Ujedinjena Komunistična Stranka Nemčije faktor, s katerim bo morala računati nemška reakcijska buržoazija in nemški socialpatrijotje in kontrarevolucija celega sveta.

Ujedinjenje nemškega proletarijata je svetovni dogodek, ker ni samo zmaga nemškega proletarijata, temveč zmaga svetovnega proletarijata, velika dobljena bitka svetovne revolucije.

Nemški proletarijat koraka zopet kakor pred vojno, na čelu zapadno-evropskega proletarijata. Nemško delavsko gibanje ima za seboj proces čiščenja in zbiranja moči, ki ga bo moralo delavstvo drugih dežel šele predelati. To ujedinjenje je dogodek, iz katerega bo moralo delavstvo Angleške,

Francoske, Italije, Amerike in vseh drugih dežel črpati nauke in navodila.

Kdor je zasledoval zgodovino nemške revolucije, kdor je videl sile, ki so v njej delovale, mora potrditi, da ujedinjenje vseh revolucionarnih sil Nemčije in zlom Neodvisne soc. stranke ni nikak umeten proces tuje roke, temveč da je revolucionarno ujedinjenje predpogoj nemške revolucije, predpogoj, ki je stopnja dogodkov v orjaškem procesu svetovne revolucije.

Komunistična Stranka Nemčije je imela od početka nemške revolucije jasen, komunističen program in je vedno učila delavstvo, da je strmoglavljenje Hohenzollercev šele začetek osvobodilne borbe proletarijata. Zakaj ni mogla vkljub temu že od početka zbrati vseh proletarijskih sil v svojih vrstah, bo razumeti, ki ve, da je nemogoče v enem dnevu izriniti iz src in možganov posledice petdesetletne socialdemokratske vzgoje, pa naj se to poskuša doseči še s tako pravilnim programom, to je s takim programom, ki odgovarja dejstvom.

Šele revolucionarna praksa, barikaade, strojnice Noskeja in Scheidemann, doslednost vseh protirevolucionarcev, izrazite buržoazije in osobito socializdajalcev, so prepričale delavstvo, da zanj ni druge rešitve in možnosti kakor revolucionarna borba za vpostavitev proletarske diktature.

Komunistična stranka je bila edina, ki je imela marksistično podlago. In le zato, ker je z obema nogama stala na tleh dejstev, je mogla kljubovati vsem viharjem.

Komunistična stranka Nemčije je bila radikalna, a ne v tem smislu, da bi dvigala vsako moderno revolucionarno geslo za zapoved, ne v tem smislu, da bi kovala načrte, kako se okrajša pot do revolucije, tudi ne v tem smislu, da bi odkrivala patentirane metode razrednega boja, temveč bila je radikalna v tem smislu, da je to, kar je spoznala za pravilno, brez kompromisov zastopala in branila proti vsakomur.

Delavstvo, ki se je sedaj združilo v Komun. stranki Nemčije, so tisti stotisoči delavstva, ki so se skupno s komunisti borili po vseh nemških mestih in krvaveli, to je revolucionarna garda nemškega proletarijata. Dejstva so potrdila proletarce nemške Neodvisne stranke, da je edino Komunistična Str. Nemčije pravilno presojala zgodovinsko situacijo. Do tega spoznanja je prišlo delavstvo potom izkušen, potom boj in krvave sile.

Komunistična stranka je sijajno izvršila svojo zgodovinsko nalogo. Korakala je na čelu mas in razpršila vse iluzije, razkrinkala je malike demokracije in pacifizma, kljubovala je orjaškemu oblastnemu aparatu meščanske države in vkljub porazom pokazala nemškemu delavcu luč končne zmage.

Ujedinjenje revolucionarnih sil v Nemčiji dokazuje, da je hinavstvo in

laž, blebetanje in jadikovanje socialpatrijotov, češ da je tretja internacionala cepljenje in razkrajajoča moč. Revolucionarna stranka naj bo složna, ne zato, ker je sloga lepa in prijetna, temveč za to, da pride potom sloge do cilja. Ujedinjenje vseh, ki imajo isti cilj in isto pot do cilja, to je, kar zahteva tretja internacionala. In ta sloga vlada sedaj v Komunistični stranki Nemčije.

Socijalistična Stranka Italije pred kongresom v Viareggio.

»Razredni boj v Italiji je danes v fazi, ki je predhodnik dveh nujnosti ali možnosti, — da se revolucionarni proletarijat polasti oblasti v svrhu prehoda k novemu sistemu proizvodnje in izmenjave, ki bo omogočil vzpostavljeno produkcijo ali pa strašna reakcija posestnikov in oblastnikov. V poslednjem slučaju bodo delovale za ta pokret vse oblike nasilja, da se industrijski in poljedelski proletarijat potlači na nižino sužnja; vsi organi političnega boja delavskega razreda (socialist. stranke) bi bili brez usmiljenja uničeni, a gospodarske organizacije (sindikati in zadrage) bi vstopile tedaj kot ustavni del v stroj buržoazne države.«

To je 3. točka poročila, v katerem so predstavniki Socijalistične sekcije v Turinu podrgli kritiki celo delovanje vodstva italijanske soc. stranke po njenem lanskem kongresu v Boloniji. To poročilo je v ozki zvezi z manifestom, ki ga je 27. avg. t. l. poslal izvršni odbor Komun. Internacionalne (JOKO) italijanskemu proletarijatu. Ta manifest pravi, da predstavlja Italija danes vse bistvene pogoje, ki morejo zajamčiti zmago velike proletarske revolucije. Manifest imenuje italijansko stranko stranko »obotavljanja, ki ne vodi mas, temveč ki jo mase pred seboj rinejo naprej. Taka taktika dopušča buržoaziji, da organizira svojo kontrarevolucijo, ker je ta taktika nevarna uspehu revolucije v Italiji, je treba z njo prekiniti. A da se z njo prekine, je treba očistiti stranko reformističnih elementov (Turatti Modigliani itd.) in jo postaviti na revolucionarni temelj v smislu sklepov II. kongresa Komunistične Internacionalne v Moskvi.

Po tem kongresu in po povratku italijanskih delegatov iz Moskve v Italijo se je začel v soc. stranki v Italiji globok proces vrenja in krize. Omenjeno poročilo in manifest sta dve podlagi, na katerih se vodi cela diskusija v italijanski soc. stranki v očigled kongresu v Viareggiu.

Italijanska soc. stranka je ena najdoslednejših marksističnih strank. V vojni je vedno glasovala proti vojnim kreditom, v revoluciji je ena prvih stopila v tretjo internacionalo. Ali s tem vstopom je potegnila s seboj v tretjo internacionalo tudi reformistične elemente, ki so zlasti v zadnjem času zastavili vse sile, da kanalizirajo revolucionarni pokret na področje sindikal-

nega birokratizma in buržoazne demokracije. S tem so oslabilili ta revolucionarni pokret in rezultat je bil kakor povsod — ojačenje reakcije v Italiji.

Danes stoji Italija v znamenju ostrega spopada dveh razredov: na eni strani reakcijska buržoazija s svojimi fašisti in kraljevimi karabinerji, na drugi strani proletarijat, ki ga reformisti vlečejo na stran buržoazije, a komunisti in anarhisti v revolucijo. Za zadovoljiv izhod iz tega spopada v smeri zmage revolucionarnega proletarijata je bolj kot kdaj potrebna močna, v svojem programu in taktiki revolucionarno opredeljena stranka, ki more biti samo komunistična.

Cela kriza v italijanski socialistični stranki se toraj vrti okoli ene osi; okoli ozdravljenja te stranke in njene preobrazbe v Komunistično stranko. To je v jedru ista kriza, ki se je odigravala v nemški neodvisni stranki pred kongresom v Halle in katera se odigrava danes v francoski soc. stranki pred njenim kongresom v Toursu (25. t. m.).

V italijanski soc. stranki se kriza grupira okoli treh frakcij, ki so nedavno imele svoje posebne kongrese v Reggio Emilia, Firenci in Imoli.

V Reggio Emilia je imela 10. in 11. okt. kongres strankina desnica, ki se je sicer izjavil proti sodelovanju z buržoazijo, ali za osvojitve politične oblasti zakonitim putem. Kongres je zahteval, da se anarhisti in sindikalisti izključijo iz Internacionalne Desnice, ki jo vodijo Turratti, Modigliani in Treves, se je nazvala »frakcija socialistične koncentracije«.

Levica stranke je imela koncem novembra kongres v Imoli. V njej se grupira večina strankinega vodstva in stoji na načelih 2. kongresa III. Internacionalne, sprejema vseh 21 pogojev in se odločno bori za brezpogojno izključitev vseh reformistov iz stranke in za njeno preobrazbo v komunistično stranko. Na strani leve stranke stoji večina strankinih članov. Na lanskem kongresu v Bolonji je tvorila skrajno protiparlamentarno levico, danes pa je pristala na načela moskovskega kongresa o revolucionarnem parlamentarizmu. To frakcijo vodijo Bordiga, Bombacci, Salvadori. Imenuje se komun. frakcija.

Prav malo od te frakcije se razlikuje grupa, ki jo vodijo Graziadei in Marabini: namreč v tem, da tvori prehod med komunistično in četrto frakcijo, to je centromom, ki se je navzaj na konferenci v Firenci komunistično socialistična frakcija, ki jo vodijo Lazari, Aleksandri in Seratti. Ona je v Firenci sprejela vseh 21 pogojev in še 22. pogoj, po katerem naj se iz stranke izključijo vsi prostozidarji, ali se ne strinja z mnenjem ruskih sodrugov, da je brez velike nevarnosti, da bi se oslabilila stranka in mase, mogoče izključiti vse reformiste. V duhu te stranke deluje tudi frakcija intransigentnih revolucionarcev okoli Bianchija in Filippettija.

Kakor se vidi, je kriza italijanskega socializma globoka. Ali nje se veselijo ima najmanj razlogov italijanska buržoazija. Kajti treba se je samo spomniti na gospodarske in socialne razmere v Italiji, pa takoj zapazimo, da ta kriza nosi v sebi kal katastrofe — buržoazije same.

Kajti že danes je ravno iz teh gospodarsko-socialnih razmer vidno, da se bo kriza v vrstah italijanskega proletarijata tako končala kakor se je v Nemčiji: z velikim očiščenjem proletarskih vrst od vseh reformistov in ustanovitvijo močne revolucionarne sami sebi jasne Komunistične stranke Italije.

Mi Komunisti Jugoslavije, ki bomo

izvršili s komunističnim proletarijatom Italije skupno delo za osvobodjenje delavskega razreda in likvidacijo sporov, ki jih je umetno ustvarila buržoazija, mi verujemo, da bo prinesel kongres v Viareggio s svojimi sklepi v duhu II. kongresa Komunistične Internacionalne garancije za zmago Komunistične Italije in s tem v zvezi — za zmago Komunistične Jugoslavije.

Zakaj so volilci volili komunistično?

V vsaki družbi naletiš na velike politike, ki jih kar mrgoli zlasti v naših tesnih razmerah.

Posebno važne in težke izjave dajejo o vzrokih velikega števila komunističnih volilcev, češ: »Kaj misliš, da so volilci volili komunistično, ker so prepričani komunisti? Ali misliš, da sploh vedo komunistični volilci, kaj je komunizem?«

Usta so jim polna tendencioznih komentarjev komunistične zmage, češ, v Sloveniji so volili komunistično Nemci, v Macedoniji Bugaraši in v Črni Gori najbolj barbarsko pleme in pristaši eks-kralja Nikole.

Dejstva govore pa to in ničesar drugega: Da, v Sloveniji so volili komunistično tudi Nemci, a to so razredno zavedni sodrugi, delavni živelj naše pokrajine. V mestih so volili vsi Nemci, ki izkoriščajo našega in nemškega trpina, večinoma liberalno, to je skupaj z našimi domačimi, narodnimi zatiralci. Na deželi je bilo mnogo kočevskih glasov nezavednih volilcev oddanih za Samostojno kmetijsko stranko, ki je hvalila zavednost teh ljudi, lep del so dobili tudi klerikalci za svoje obljube.

V Vojvodini slove ondodni Švabi po svojem patriotizmu, ker so oddali glasove meščanskim strankam. Oni že vedo zakaj. Ako bi bili volili komunistično, bi jih proglasilo naše meščanstvo za izdajalce.

V Bosni, Črni Gori in Macedoniji je nezavedni del ljudstva volil meščanske stranke, zavednejši komunistično. To je tisti del, ki je v Črni Gori spoznal lažno politiko tirana Nikole, izkoriščanje italijanskih agentov in nasilstva demokratov in radikalcev. To je tisti del naroda v Macedoniji, stokrat pregaženi od vojsk osvoboditeljev, ki so mu prinesli le še večjo bedo in ga še hujše izročili domačim zatiralcem. Komunistično je volil sploh tisti del naroda, ki je preživel svetovno vojno in trpel v njej in po njej. Ta del naroda je trpel vse muke svetovne vojne, katera je največja šola za prepoved proletarske zavednosti. Buržoazija ve dobro, da mase ne poznajo programov meščanskih strank, pa so vendarle v nezavednosti volile meščanske stranke. Mi nismo nikdar trdili, da poznajo komunistični volilci vse varijante Mark-Engelsovih teorij, a vemo pa to: Ako bi mase poznale vse meščanske programe in komunistični program, bi izmed 420 mandatov dobila Komunistična stranka 419 mandatov, zadnjega bi si pa delile meščanske stranke med seboj kakor si sedaj dele državno oblast.

Slovenskemu proletarijatu!

Nenasitni in poleg tega še inozemski kapitalizem, piše pod zaščito in s pomočjo jugoslovanskega kapitalizma neizprosno mozeg in kri iz uže itak povsem izmozganih teles jugoslovanskega proletarijata. Kapitalistične vlade te države nimajo volje in ne zmožnosti, da napravijo temu nenaravnemu in vsemu narodnemu premoženju škodljivemu

početju konec in prepuščajo ravnodušno, da se najkoristnejši del tega naroda brezsmiselno in sistematično upropača. Če je le mogoče in se jim poda le najmanjša prilika, potem še to početje najuspešneje s tem podpirajo, da stavlja izkoriščevalcem ves svoj vojaški in policijski aparat na razpolago.

Delavstvo, ki je to že ob najrazličnejših prilikah na svojih plečih britko občutilo, se tega povsem zaveda in mora s tem računati. Osamel je in nikogar razun svojih razrednih sodrugov nima, na katerega bi se lahko opiralo. Edino le zavest internacionalne solidarnosti mu daje ono moralno oporo, katero rabi v svojem boju za obstanek in za rešitev izpod vsaki dan težjega in neznosnejšega kapitalističnega jarma.

Slovenski rudarji, naši najboljši sodrugi in avantgarda jugoslovanskega proletarijata, se nahajajo v boju za večji košček kruha. Oni, kot del nas vseh, se zavedajo, da je njih boj tudi naš boj, da je uspeh njih boja tudi naš uspeh. Pokažimo jim, da se tudi mi tega zavedamo in da smo pripravljeni to svojo zavednost tudi dejansko dokazati. Velik in mogočen je njih nasprotnik in nešteti milijoni mu stoje na razpolago, da z njimi pogazi opravičene zahteve svojih sužnjev. Ali naj se to zgodi? Nikdar ne!

Sodrugi! Prišel je čas, da dejansko pokažemo, da proletarska solidarnost ni vsakdanja fraza, temveč, da se proletarijat povsem zaveda svojih sodružnih dolžnosti.

Rudarji in njih družine so gladni in nagli! Oni zahtevajo kruha in obleke! Na njih zahtevo pa jim odgovarja družba mednarodnih roparjev in tolovajev s tem, da jim zapira konzume in aprovizacijo. **Odgovorimo jim mi s tem, da žrtvujemo vsak organizirani delavec vsaj po eno dnevnicu v korist stavkovnega fonda rudarjev.**

Zaupniki in sodrugi vseh res razrednih organizacij, na delo! Zbirajte pridno in hitro, kajti pomoč je nujno potrebna.

Po nalogu C. R. S. V. J.

Za železničarje: Jos. Petrič l. r. — Za kovinarje: Koleča l. r. — Za stavb. delavce: Gabrovec l. r. — Za oblač. stroko: Bartulovič l. r. — Za kemične delavce: Pokovec l. r. — Za rudarje: Mlakar l. r., Rinaldo l. r., Saje l. r.

Vse zbirka se naj vpošlje izključno na naslov: Saveza saobr. i transp. rad. i služb. Jugoslavije, Ljubljana, Turjaški trg št. 2/II.

Strokovni pregled Strokovnim organizacijam in sodrugom v Sloveniji!

Dragi sodrugi!

Po štirinajstmesečnem oklevanju, da vstopi v zajednico Centralnega delavskega strokovnega sveta Jugoslavije, je medstrokovna komisija v Ljubljani pristopila v to zajednico dne 28. junija t. l. Takratna pokrajinska strokovna konferenca v Belgradu je po dvodnevni debati izvolila komisijo za izdelavo »Resolucije za ujedinjenje«. V to komisijo so prišla, izdelala resolucijo in podpisala tudi dva delegata medstrokovne komisije Tokan in Mihevc. Ta resolucija je obvezna za vse pokrajine in vse zveze. Plenarna seja osrednjega sindikalnega sveta, ki se je vršila 29. junija je dan kasneje od omenjene konference sprejela formalno in faktično medstrokovno komisijo v telo Centralnega delavskega strokovnega sveta Jugoslavije z vsemi pravicami in dolžnostmi v splošni strokovni zajednici. To je objavljeno tudi v okrožnici, ki je bila poslana vsem savezom in vsem mestnim strokovnim organizacijam v Sloveniji.

Medstrokovna komisija je po kratkem presledku začela kontradiktorno kampanjo pri vprašanju ujedinjenja strokovnih organizacij in s to kampanjo je poteptala »resolucijo za ujedinjenje«, na katero se je s častno besedo, podpisom resolucije in zapisnikom obvezala pred delegati vseh strokovnih organizacij cele zemlje. Za dokaz tega sabotiranja »Resolucije« vas spominjamo na članke v »Delavcu«, kakor: »Kam plovemo«, »Za kaj smo federalisti«, »Savez žvižga«, »Dokumenti kovinarskega zedinjevanja«, »Savez grafičnih radnika v Jugoslaviji« itd. itd.

Nadalje se sklicujete na neprijateljsko obnašanje delegatov medstrokovne komisije na seji pri savezu usnjarjev v Ljubljani, na kateri se je razpravljalo o ujedinjenju, na škandalozne izjave Tokana na kongresu mizarjev v Zagrebu 1., 2. in 3. nov. t. l. na izjave, s katerimi se je javno izjavil za rušenje teh savezov v Sloveniji, ki so se že ujedinili z nami. Ta deklaracija je izzvala burjo protesta v celem kongresu in klice fuj, izdajalec itd., na Tokanovo sabotiranje reda na kongresu kovinarjev v Ljubljani ob priliki ujedinjenja kovinarskega saveza; na cepitev kelnerske podružnice v Ljubljani od ujedinjenega saveza; demonstrativna neudeležitev in neprihod medstrokovne komisije na sejo plenuma CDS. sveta, ki se je vršila dne 15. septembra t. l. itd. itd.

Zaradi vsega tega je Izvrševalni odbor CDSSJ. odločil na seji 14. XII. t. l., da se objavi strokovnim organizacijam in sodrugom v Sloveniji, da medstrokovna komisija v Ljubljani nikakor ne pripada zajednici strokovnega gibanja v sestavi Centralnega delavskega strokovnega sveta Jugoslavije.

Da se morajo opozoriti strokovne organizacije in sodrugi v Sloveniji, da je M. K. kakor preje tako tudi sedaj v popolnoma sovražnem stanju proti ujedinjenju strokovnih organizacij in da je tako tudi formalno in faktična organizacija, ki dela proti ujedinjevalnemu gibanju.

To objavo je smatral svet za nujno, da se poda strokovnim organizacijam in sodrugom v Sloveniji, ker je zvedel, da so strokovne organizacije in sodrugi v Sloveniji, ki niso poučeni o pravem položaju stvari, ki še verujejo, da med Centralnim delavskim strokovnim svetom in medstrokovno komisijo v Ljubljani obstojajo še vedno skupni organizacijski odnosi.

Tem organizacijam s tem dajemo na znanje, da poleg sovražnosti ta svet nima prav nič skupnega z medstrokovno komisijo izdajalcev proletarskih zašev.

Če pa nimamo nič skupnega s takimi izdajalci, ki so se ugnezdili v medstrokovni komisiji, še ne pomeni, da ne misli CDSSJ. na skupnost z strokovnimi organizacijami in s proletarci Slovenije, ampak nasprotno...

Organizacija železničarjev, rudarjev, stavbinskih delavcev in drugi so člani CDSSJ. Mi tudi sedaj s tem proglasom namenjenim sodrugom v Sloveniji, pozivljamo vse strokovne organizacije in sodruge v Sloveniji, da se zbero pri novem pokrajinskem strokovnem svetu v Ljubljani, ki je od te seje Centralnega sveta pooblaščen, da do splošnega strokovnega kongresa, ki se bo vršil koncem januarja, izpolnjuje dolžnosti in funkcije Pokrajinskega strokovnega sveta v Sloveniji.

Naprej sodrugi iz Slovenije, odločite se, ker razredni boj ne čaka, da tokanovščina prevara proletarsko poštenost in polet, on gre neizprosno svojo

pot in uničuje ali dviga proletarijat po merilu, kako in v koliko je proletarska masa zavedna svojih zgodovinskih nalog!

Živele ujedinjene strokovne organizacije!

izvrševalni odbor C. D. S. S. J.

Resolucija,

katera je bila na kongresu stavbinskih delavcev sprejeta.

1. Dosedanji stavbinski savezi v Jugoslaviji, ki so do sedaj imeli svoje centrale v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani, tvorijo eno centralo cele Jugoslavije s pododbori (podružnicami) širom cele Jugoslavije.

2. Likvidacija dosedanjih central se ima izvršiti do 31. decembra 1920.

3. Ujedinjena centrala začne svoje posle s 1. januarjem 1921.

4. Novo izvoljena uprava mora do 1. januarja 1921 razposlati vse potrebne formule in ostali material podružnicam, da te začne z nova svoje funkcije.

5. Vsa gotovina dosedanjih central ostane imovina ujedinjene centrale stavbinskih delavcev Jugoslavije, tako tista pokretna in nepokretna imovina, kakor vse sprejemanje in izdavanje.

6. Dokler se vprašanje o ustavi Jugoslavije ne reši, se imovina dosedanjih central ne odda ujedineni centrali, pač pa da vsaka do sedaj obstoječa centrala za vse potrebno v centrali 10.000 K kot osnovni kapital za potrebe ščine v centrali. Ostali denar ostane kjer je; za ta denar izda centrala priznanico. Od onega denarja, kateri ostane, ne sme ga nobeden rabiti, niti uporabljati brez vednosti centralne uprave. Ako je treba centralni upravi denar, pa nima še obračunov od prvih dveh mesecev, ima centrala pravico odvzeti denar bivših central in za to dati pobotnico. Oni denar se mora centrali dati brez kakih protivov onih, kjer se ta denar nahaja.

7. Arhiva sporednega značaja ne more se predavati ali prenašati, vse one, ko se odnese na statistiku uslove dela, tarife in ugovore, kakor tudi internacionalno korespondenco in pisma in odloke C. R. S. V.

8. Vsi dosednji formulari, kateri so ostali, se morajo dati na razpolago centralni upravi, da v tem času — od kongresa pa do 1. januarja 1921 — izdela ednake formule, po katerih bodo podružnice delovale.

9. Ves material, kakor članske knjige, znamke in drugo kar ostane do 1. januarja 1921 pri dosednjih centralah, ima se po 1. januarju 1921 porabiti tako dolgo, dokler ne bodo od centrale preklicane.

10. Novo izbrana centralna uprava nastaviti mora takoj tam, kjer je potrebno, tajništva provizorično, kateri bodo organi centrale, bilo samo stalno, ali obenem tudi za C. R. S. V., ali tudi za kako drugo strokovno organizacijo.

Delokrog teh tajništev predpisuje centralna uprava po navodilu pravilnika.

Pravila

centrale stavbinskih delavcev v Jugoslaviji, sprejeta na kongresu v Zagrebu dne 24.—25. oktobra 1920.

Člen 1.

1. Delavci, kateri delajo v stavbinski stroki v Jugoslaviji, organizirajo se v strokovno organizacijo pod imenom: Centrala stavbinskih delavcev Jugoslavije s sedežem v Zagrebu.

2. K tej centrali spadajo sledeči delavci: zidarji, tesarji, kamnoseki, dimnikarji, betonski delavci, pleskarji, slikarji in pomožno osebje.

Člen 2.

Cilj zveze je, da vsestransko štiti in pomaga duševno in materijalno in

terese svojih članov in v prvi vrsti dá strokovnim bojem in te izvojuje.

1. Da se povišajo delavske plače in poboljšajo načrti dela, da se utrdi delavni čas in minimalna plača.

2. Da se ukine nedeljsko delo, dalje akord in čezurni čas.

3. Da s pomočjo shodov, predavanj in časopisov svoje člane podučuje, da jih privadi do tega, da so zmožni voditi skupni boj.

4. Da daje statistične podatke o stvarnem stanju stavbinskih delavcev.

5. Da se ustanovi centralna knjižnica.

6. Da ustanovi posredovalnico dela za svoje člane in prenočišča za svoje člane, kateri potujejo.

7. Daje pravovarstvo članov v sporih.

8. Da pomore vsestransko svojim članom v štrajku.

9. Da daje pomoč članom v brezposlu, boleznih in potovanju.

10. Da pomaga članom, kateri nimajo dela radi organizacije, kakor tudi v vseh slučajih, v katerih je pomoč potrebna.

11. Da preko strokovne internacionalne stopa v vzajemne odnose s sličnimi centralami stavbinskih delavcev na strani. (Dalje.)

Mladinski vestnik.

Mladinska internacionala.

Mladinska internacionala se ne ponaša s številom svojih članov. Ona ve, da se množina bojevnikov ne more razvideti iz članskih kart, temveč da pridejo tukaj v poštev aktivni in delavni člani mladinskega gibanja. Ker pa socialpatrijski mladinski časopisi vedno trdijo, da je komunistična mladinska internacionala le berlinska slučajnost z maloštevilnimi sekcijami v drugih deželah, hočemo pokazati, da po enem letu obstoja komunistične mladinske internacionalne velika množica mladinskih delavcev ne pripada več socialpatrijskim organizacijam, temveč nam, komunistični mladinski internacionali.

Ko so koncem novembra 1919 zastopniki večih revolucionarnih mladinskih organizacij reorganizirali potom tajnih sestankov v Berlinu komunistično mladinsko internacionalo na komunistični podlagi, so zastopali kvečjemu 30.000 članov. Kljub vsem težkočam, političnemu preganjanju, se je komunistični internacionali že v enem letu posrečilo pridobiti vse resnično revolucionarne mladinske organizacije in sicer nad 35 organizacij in 800.000 mladinskih delavcev. Danes, ko obstoja komunistično mladinsko gibanje eno, rastejo dnevno komunistične mladinske skupine v Škandinaviji, Finski, Islandiji in celo v nemškoruskih državah kljub največjemu terorju; na Poljskem, Galiciji in Horthyjevi Madžarski so danes skrivne komunistične mladinske organizacije. V Rusiji šteje komunistična mladinska internacionala že 400.000 pristašev, v Turkestanu in drugod, celo na Kitajskem so se ustanovile mladinske organizacije. Močne mladinske komunistične organizacije imamo po celem Balkanu. V Italiji, Franciji in Španiji se je večina socialističnih mladinskih organizacij priključila komunistični mladinski internacionali, ravnotako tudi na Čehoslovaškem. V Nemčiji je prišlo zadnje tedne do ujedinenja med levim krilom neodvisne mladine in komunistične mladine. Posebno razveseljivo je dejstvo, da se poraja mladinsko gibanje na zahodu, v Angliji, Severni Ameriki, Južni Afriki itd. Krog celega sveta se je napravil obroč komunistične mladinske internacionalne. Delavnost komunistične mladine in njena stroga scentra-

liziranost jamčita za nadaljni razvoj celega gibanja. Lahko računamo nato, da se bo število članov prihodnje leto zvišalo na 1 milijon. Udeležba mladine pri vseh internacionalnih akcijah jamči, da pristaši komunistične mladinske internacionalne niso nobeni papirnati soldati, temveč revolucionarni predbojevniki komunistične ideje.

Vzgoja boy-scontov.

Ker so naši vzgojevatelji pričeli ustanavljati tudi pri nas boy-scontska društva, ni neumestno, da podamo kratak izvod o namenu teh dečjih organizacij.

Pripominjam, da je Anglija dala pokret tem organizacijam in že pred letom dala precejšnje svote, da se ustanove taka društva v Srbiji. Anglež Sir Robert Baden Porvell je napisal knjižico »Officialna knjižnica za boy-scontske organizacije«, iz katere povzemamo sledeče:

1. Deček, čeprav igra kriket in football, ni veliko vreden, ako ne zna streljati, eksercirati in vršiti poizvedno službo.

2. Bodite torej dobri sconti in dobri strelci, da lahko branite žene in otroke.

3. Rimska carevina je nazadnje propala največ radi tega, ker so mladi Rimljani opuščali vojaškoizobrazbo in moške vrline.

4. V Evropi imamo mnogo mogočnih sovražnikov, ki nam hočejo vzeti trgovino naših velikih industrijskih mest. Oni dobro vedo, da je edini način, da dosežejo to, da zadajo udarec srcu Britanije, to je, da napadejo Britanijo.

5. Vaši dedje so delali trdo in se bojevali in umirali, da ustvarijo za vas to carevino. Ne dovolite, da gledajo z nebes na vas, kako postopate, roke v žepu, in ne storite ničesar, da jo obdržite.

6. V vojni se je preizkusila življenjska sposobnost najbolje.

7. V mornarici in v armiji so se stari boy-sconti odlikovali; admirali in generali hvalijo njihovo prejšnjo pripravo.

8. Vedeti moramo; da nam naše načelo, s katerim ustvarimo značaje kot osnovo dobrega državljanstva, nudi najboljšo podlago, da izurimo dobre vojake in mornarje.

9. Da boste koristen scont, ni treba čakati na vojno.

10. Vitezi so se urili v vežbanju orožja, da bi branili svojo vero in domovino pred sovražniki... Tisoči so odšli v Palestino (Sveto zemljo), da branijo krščansko vero pred mohamedanskimi Turki. Pripravljeni so bili vedno, da se borijo in položijo življenje za svojega kralja, vero in čast.

11. Nobenega dečaka ne smemo spoštovati, ki ne zna streljati, eksercirati in vršiti poizvedno službo.

Ni dvoma, da se bodo tudi pri nas ustanavljala potrebna društva z enakim programom, ki bodo hotela vcepiti v srca mladine duh militarizma in imperijalizma. Rek: »Vse za vero, dom, cesarja« tako se ne bo dolgo izginil iz naših šol. Tudi se ne bi čudili, ako se jutri ustanovi jugoslovanski Flottenverein. Stariše naše delavske dece pa svarimo pravočasno.

V. M.

Dopisi.

Zagorje ob Savi. Dne 12. dec. t. l. smo imeli rudarji volitev v bratovske skladnice, pri katerih smo zmagali komunisti. Izvoljenih je vseh 115 volilnih mož. Dan za dnevom je suha socialpatrijska veja bolj trhla in se hoče še obdržati s silo kakor se drži klop kože. Drži se torej, Miha, saj horruk je blizu, samo 20 let prepozno. Horruk.

V petek 17. dec popoldne ob 2. uri je rudniško delavstvo stopilo v stavko. Stavka je kompaktna in se vrši v miru

in redu. Namesto kruha so nam poslali vojake in žandarje. Toda delavstvo je prezavedno in preveč dostojno, da bi se dalo izzivati.

Rudar.

Zopet se je otvorila policijska ekspozičura, ki uraduje po dnevi in po noči na tajnih sejah. Kot šef nastopa falirani obergeneral Suha veja. Opazovalec.

Jesenice. V nedeljo, dne 19. t. m. se je vršil dobro obiskan shod pri Jeleni na Savi. Shodu je predsedoval sodr. Weiss. O gospodarskem in političnem položaju je poročal sodr. Košir. V nad eno uro trajajočem govoru je orisal nasilje buržoazije v volilnem boju proti komunistom ter napore meščanskih strank, ki so si prizadevale na vse mogoče načine, da nebi delavstvo me st in vasi glasovalo za komuniste. A vkljub vsem naporom delavstva nasprotnih strank je razredno zavedni proletarijat odločno pokazal, katera je njegova stranka in v kateri stranki pričakuje svoje rešitve. Opisal je nadalje vedno ostrejši boj med delom in kapitalom, ki jasno priča, da se bliža svojemu koncu gospodovanje kapitalizma nad proletarijatom. Omenil je boj slovenskih rudarjev za svoj obstanek, boj, ki jim ga je vsilila buržoazija. Namesto, da bi vladajoči krogi ščitili slovenskega rudarja, ki se bori za svoj življenjski obstanek in za svojo družino, ščitijo interese tujih kapitalistov, na slovenskega rudarja pa pošiljajo bajonete in strojnice, hoteč jih izzvati, da bi imeli povod kričati, da je stavka politična, ki jo je treba udušiti in rudarje pometati v ječe. Razkrinkaval je hinavsko politiko meščanskih strank, ki so še pred tremi tedni farizejsko obračale oči in prosjale okoli delavstva z obljubami, da hočejo zastopati interese delavnega ljudstva, danes pa zlobno blatijo stavko kot komunistično hujskarijo, ki jo je treba udušiti, češ, da se rudarjem predobro godi itd. Toda valovi socialne revolucije dero svojo naravno pot in zapoved dneva je, da združimo pod komunističnim praporom, pod grbom srpa in kladiva še oni del nezavednega delavnega ljudstva, ki ga varajo meščanske stranke in socialpatrijske pljavke. Po tem bo zmaga proletarijata nad kapitalističnimi izkoriščevalci zagotovljena. Po burno odobranem govoru sodr. Koširja je očrtal sodr. Čuk nasilje buržoazije nad železničarji, nakar je predsednik zaključil shod.

Žerovnica. Pretečeno nedeljo, dne 19. t. m. se je vršil v Žerovnici shod komunistične stranke, ki mu je predsedoval sodr. Pristav. Sodr. Košir je v svojem govoru razložil današnjo gospodarsko krizo ter pokazal pot, po kateri morata hoditi kmet in delavec, da se rešita zločinskega kapitalističnega izkoriščanja. Ne zadostuje, da kmet in delavec oddata svoje glasove za komunistično stranko, temveč morata se združiti v komunističnih organizacijah, ki se uspešno bori proti kapitalizmu. Za izvajanja jo žel sodr. Košir obilo odobranja.

Zagorskemu delavstvu v pojasnilo. Zadnje čase me Zagorski Judež napada na vse mogoče načine, češ da sem fante pri vojaki denunciral in išče nekakih pojasnil. Ne odgovarjal bi na njegove lopovščine, ali ker zavija tako jezuitsko, da bi mogel ta kapitalistični psiček koga prevariti, izjavljam delavstvu, da nisem nikdar nikogar denunciral, ker mi moja delavska vest brani izvrševati ta umazani socialpatrijski posel. Tudi sem vsakomur in vedno na razpolago v svrhu informacij. Toliko v pojasnilo vsem poštenim Zagorjanom. — Judežu pa sledeče: Ti podli obrekovalc strahopetno brez podpisa očitaš in obrekuješ mene, Ti ki si delavstvo krvnikom že večkrat izdal

kakor nosi las tvoja glava, Ti si lan oktobra poslal vojaštvo proti delavstvu. Ti si se plazil na tajne seje, na katerih si denunciral 21 delavcev in se trudil, da bi jih izgnali iz Jugoslavije, ti si dal zapreti 15 nedolžnih sodrugov, Ti črni ovaduh. Pri tebi se zbirajo po noči sumljivi ljudje, s katerimi kuješ naklepe proti delavstvu. Na Te, ki imaš umazane prste in črno vest, ki si poln liskarijotskih vrlin, je lahko ponosna socijalna demokracija, za katero se strahopetno skrivaš brez podpisa. Po dejanjih te je delavstvo že obsodilo in tudi jaz se ne bom več ukvarjal s Teboj.

Mlakar Valentin II.

Domače in razno.

Ministrstvo Šuma i Ruda

P. Br. 9698, 16. dec. 1920.

Beograd.

Delavski zbornici

Beograd.

V zvezi z aktom te direktorije vl. št. 9698/20 t. I. in aktom te zbornice št. 1520/20 vas obveščamo, da je direktorija dobila od rudarskega glavarstva v Ljubljani poročilo, kje je pisano, da so meseca oktobra tekočega leta štiri-delavske organizacije vložile pri Trboveljski premogokopni družbi zahteve za povišanje in da so bile najvišje zahteve Saveza Rudarskih Radnika, to je 134% povišanje mezd in 110% povišanje na obleko in hrano.

Nato so se vršila pogajanja v prisotnosti zainteresiranih strank: Zastopnikov industrije, železnice, vladnih organov, konzumentov itd. 20., 23., 25. in 28. oktobra in 10. novembra tekočega leta. Vsa ta pogajanja so ostala brezuspešna.

Niti po predlogih vlade, na katere bi eventualno Družba pristala, ni prišlo do sporazuma, ker so zastopniki delavcev še nadalje vstrajali pri svojih zahtevah, ki so previsoke. Razprave so jasno pokazale, da bi se z vsemi ostalimi organizacijami dalo sporazumeti, a zastopniki Saveza rud. radnika nikakor niso hoteli popustiti.

Rudarsko glavarstvo navaja v svojem poročilu, da so se razun oficijelnih pogajanj vršile tudi razprave v rudarskem glavarstvu in izven tega tudi z zastopniki obeh strank, a vselej brez uspeha.

Zastopniki delavcev prete s štrajkom in hočejo s tem preplašiti družbo, vladne organe in javnost! Vsi vladni organi so se trudili, da se spor mirnim potom reši, ozirajoč se na položaj delavcev, a tudi na položaj konzumentov, ki ne bi mogli prenesti povečanja cen premogu in bi domača industrija ne mogla več vzdržati tuje konkurence.

Rudarsko glavarstvo dalje navaja, da se življenjske potrebščine od poslednje pogodbe (23. junij 1920) niso mnogo podražile, da v tem zahteve Saveza niso opravičene, ampak so bolj političnega značaja.

V takih okoliščinah ni nade, da bi se dosegel sporazum, dokler delavci ne odstopijo od svojih pretiranih zahtev. Priporočajo se delavski zbornici, da v interesu delavcev samih skušajo obdržati delo v slovenskih rudnikih in da naroči tamošnjim svojim predstavnikom, da zmanjšajo svoje zahteve in na ta način omogočijo sporazum.

Glavni direktor

Dr. D. Antula.

Radnička komora

št. 1553.

Beograd, 18. decembra 1920.

Bilo bi odveč, zgubljati besede o tem dokumentu, čigar vsebina je jasna

slika visoko stoječe morale naših dni in razmer.

Urad, ki je zato tukaj, da bi ščitil državljana delavca pred samovoljnim izkoriščanjem tujih in domačih podjetnikov, se je tukaj odkrito postavil na njihovo stran, zagovarja trditve in stališče podjetnikov in prezira in izpodbija upravičene zahteve gladu umirajočega delavca. Višek drznosti pa je, da politika delavcu politične namene, kjer se revež trudi in pogaja, da ublaži bedo sebi in svoji družini. Vemo, da gospodje podjetniki rajši plačajo za njim ugodno izjavo tisočake enemu kakor da bi 10.000 trpinom za par kronic zvišali sramotno nizke mezde. Prejasno je, da gospodje podjetniki tudi v tem slučaju niso bili umazani.

Napad na sodruga J. Žorga. V Sp. Šiški je dne 20. t. m. pred državnim kolodvorom ob 11 uri zvečer z nožem napadel neki vojni pisar drž. žel. Balog sodruga J. Žorgo. Napadeni sodrug se je s teško mujo ubranil nasilnemu napadalcu. Žorga je ranjen na desni roki. Ta napad ima gotovo politično ozadje.

Žalostna vest je došla iz Lesc pri Bledu, da je tam umrl na posledicah vojnega trpljenja vrli sohr. Leo Hvala v mladi dobi 28 let. Iskreno sožalje vsem svojcem sodruga, ki je užival simpatije in spoštovanje vseh, ki so ga poznali.

V znamenju časa. Pred par dnevi se je neka stara ženica morala zagovarjati v Dunajskem Novem mestu pred sodnikom rad tatvine. Revica, ki je bila tako izstradana, da je komaj govorila, je izpovedala sledeče: štirindvajset kron (to je dve liri) pokojnine dobivam mesečno od občine. Vsled splošne brezposelnosti ne najdem nikjer dela; pred osmimi tedni sem bila zaprta radi beračenja. Težko je živeti brez hrane. Da si kupim kruha in da se nasitim po dolgem času, sem ukradla dve odeji. Oblast me je ovadila in sedaj, gospod sodnik, stojim pred Vami. — Sodnik jo je oprostil vsake kazni in je utemeljil svojo razsodbo takole: Ker 24 avstrijskih kron nikakor ne zadostuje za enodnevno prehrano in še manj pa za enomesečno, in ker je izstradana žena ukradla navedeni odeji pod pritiskom velike bede in neznosne lakoti, jo oproščam vsake kazni. Obenem moram ji povedati, da v prihodnjem ne sme lakot biti povod k tatvini.

Miši izgrizle 22 tisoč mark. V Buttstadtu na Nemškem so miši izgrizle nekemu staremu možu, ki je hranil svoj denar v odprtem lončenem loncu, 22 tisoč mark. Mesto denarja je mož našel v loncu mišje gnezdo, narejeno iz izgrizenih bankovcev. Pač smola!

Pastorja ste se nastanila s svojima družinama v cerkvi. Ameriška pastorja Dwees in Warren Elsing sta se preselila s svojima družinama v svojo cerkev, ker so stanovanja v Los Angelesu (Kalifornija) tako draga, da ne moreta plačevati stanarine.

Brezposelnost in poroke. Delavski položaj v Detroit (Amerika) je nepovoljen, kajti tovarne so odpustile na tisoče delavcev, kateri ne morejo nikjer drugje dobiti dela. Bert Maloney, pisar, ki izdaja poročna dovoljenja, izjavlja, da so štirje delavci vrnili poročna dovoljenja zaradi slabega delavskega položaja. Vsi štirje so izjavili, da so brez dela in da zaradi tega ne morejo poročiti svojih izvoljenk.

Kapitalist obsojen na eno leto zapora. Ameriški kapitalist A. P. Lockhart se je moral zagovarjati pred sodiščem na obtožbo, da je izrekel željo,

da se potopi ladja z vsemi ljudmi na nji, ki je peljala njegovega sina v Francijo. Obtožnica mu je očitala, da je s to željo izvršil prestopek proti špijonažnemu zakonu. Proti obsodbi je Lockhart apeliral na vse inštanse, a zdaj je zadnja inštanca potrdila obsodbo, da presedi eno leto in en dan v zvezni ječi in plača tisoč dolarjev denarne globe.

Grob hunskega kralja Atila. V strugi reke Aranke pri Nagy-Szent-Miklos (Ogrsko) so našli pred nekaj dnevi veliko grobišče. Ukrenili so potrebna dela, da se isto spravi iz reke. Starinoslovci menijo, da je to grob Atila, kralja Hunov. Stare pravljice nam pripovedujejo, da so Huni zaprli truplo svojega kralja v trojno rakev in isto pogreznili v reko.

Mednarodni pregled.

Kulturno delo.

V okraju Nikaleski, saratovska gubernija, obiskuje ljudsko šolo 23.000 otrok, to je 65 odstotkov več kakor v predrevolucijski dobi.

Konec laži.

V angleško pristanišče Portinouth je prispelo 50 Angležov, katere so boljševiki zajeli v mesecu aprilu v mestu Ensli. Ti bivši ujetniki pravijo, da so občutili precej pomanjkanja hrane in zdravniške pomoči, toda pribiti morajo, da so razširjene vesti o boljševiških grozovitostih nad ujetniki popolnoma izmišljene. Angleški poročnik W. Bolitov je izjavil, da so navedeni angleški ujetniki celo sedemindvajset mesečno internacijo prebivali v šoli, kjer so dve uri dnevno igrali nogometno igro. Hrano so si kuhali sami in vsak dan je smel en mož izmed njih na trg, da nakupi živila.

Ljudski blagor.

V Sovjetski Rusiji se začneja 25. decembra »teden za delavsko zavarovanje rudarjev«. Komunistična stranka, strokovne zadruge, tehniki in zdravniški izvedenci bodo sodelovali pri tej veljavni prireditvi, da olajšajo težke naloge rudarskega življenja.

Povratek iz Amerike.

V Petrograd so prispeli številni ukrajinski delavci, kateri so se pred svetovno vojno izselili v Ameriko. Sovjetska vlada ji je dala na razpolago ogromno jeklenarno, da izvršujejo prosto svoj poklic.

Reorganizacija revolucionarnih vojnih sodišč.

Po naredbi revolucionarnega vojnega sovjeta se spojijo revolucionarni vojni tribunali rdeče armade z revolucionarnimi okrožnimi vojnimi sodišči. Vsa sodišča so neposredno podrejena revolucionarnim vojnim sodiščem republike.

Za Sovjetsko Rusijo.

Odbor »American Friends Service« priredi pomožno akcijo v korist Sovjetske Rusije. Kot zastopnica imenovanega društva je prišla v Reval Anna Gause. S seboj je prinesla 100.000 dolarjev in precejšnjo množino različnih zdravil. Sovjetske oblasti podpirajo to delovanje z največjo vnamo.

Profesor Hruševski — komunist.

Glasom protiboljševiškega časopisa »Segodnja« je pristopil znani ukrajinski politik, profesor Hruševski, k uradni ukrajinski komunistični stranki.

Poljska reakcija.

Poslanec Dombal, vodja poljskih revolucionarnih kmetov je bil aretiran, ker zahteva sejm njegovo izročitev vojnem sodišču.

Japonski imperijalizem.

Japonska vlada je sklenila, da priznava, da krši na ta način suverenost Kitajske, opravičuje pa svoje postopanje s tem, da je splošna negotovost na Kitajskem jako velika; raditega mora čuvati življenje in imetje v Mandžuriji naseljenih Japoncev.

Litvinska socijalna politika.

V zadnji seji litvinske ustavodajne skupščin je soc.-demokratska frakcija ugotovila, da ni bil za časa litvinske narodne skupščine sklenjen nikak zakon, ki bi se tikal delavstva in izboljšanja delavskih življenjskih pogojev na Litvinskem.

Izseljevanje v Rusijo.

Nad milijon ameriških delavcev je izrazilo željo, da se preselijo v Sovjetsko Rusijo. Ameriška vlada se trudi na vse kriplje, da prepreči njihov odhod v Rusijo.

Komunistično gibanje v Perziji.

Socijalistična stranka Perzije se je združila z iransko komunistično stranko, da se skupno bojujeta proti francoskemu in angleškemu nasilju.

Konec stavke v Čeho-Slovaški.

Generalna stavka je končana. Po mučnih dneh trdovratnega boja se je delavstvo vrnilo na delo v nadi na boljšo bodočnost. Prvo bitko ima za seboj. Delavstvo je storilo vse, kar je moglo storiti, da je končalo zmagovito. Delavstvu je ostalo razredno sovražstvo in zavest lastne moči. Spoznalo je svojega razrednega sovražnika in njegove pomočnike v vsej njihovi brutalnosti. Mirni delavnik se vrača. Delavstvo gre na delo, strnjeno in složno, s sklepom, da ukrepi svojo moč in svoje orožje po težkih izkušnjah, ki si jih je pridobilo v krvi in ognju in ki bodo na dan zmage največji in najlepši spomini njegovega življenja, boj in trpljenja.

Važen sestanek Krajevnega Udruženja Saveza Komunistične Omladine v Ljubljani se vrši v soboto 25. t. m. ob polu 2. uri v Delavskem domu. Sodrugi se pozivljajo, da se sestanka sigurno udeležijo.

Vsa krajevna Udruženja Saveza Komunistične omladine Jugoslavije v Sloveniji se pozivljajo, da najkasneje do 15. januarja 1921 vpošljejo natančne popise o ustanovitvi (čas), dosedanjem delovanju, o gmotnem stanju, številu članov, odsekov (kateri?) in odborov na Pokrajinsko Tajništvo Saveza Komunistične Omladine Jugoslavije za Slovenijo, Delavski dom, Turjaški trg 2., Ljubljana.

Delavskim godbam, pevskim odborom in somišljenikom proletarske kulturne vzgoje.

Proletarci! Osnuje se Delavsko glazbeno društvo za Slovenijo s sedežem v Ljubljani.

Komur je na srcu umetnost in kulturna vzgoja, naj ne izostane izven tega društva; pripelje naj svoje otroke zaradi podučevanja v glazbi ali k pevskim vajam.

Osnujejo se: glazbeni tečaj, pevski tečaj in šolski tečaji, v katerih sodelujejo glazbeni in pevski učitelji.

Sprejemajo se: Ustanovni člani in podporni člani.

Tozadevna pojasnila dobite vsak torek in petek od 7. do 10. ure zvečer v Delavskem domu, Turjaški trg št. 2. (pritličje levo) in vsako soboto od 2. do 4. ure popoldne.

Dolžnost vsakega proletarca je, da prihiti k graditvi proletarske umetnosti in kulture. **Pripravljalni odbor.**